

227 / for.

|| Contradicció amb què el
procés destrueix o difereix
tensió del demandant. Excepció di-
latòria Excepció peremptòria.

Excepcional adj. Que fa excep-
ció; no comú, rar; millor, su-
perior, al terme mitjà. Es un cas
excepcional. Un home excepcional.
Un artista excepcional

Excepcionalment adv. D'una
manera excepcional, per ex-
cepció